

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Exempla coniugum sibi mutuo succurrentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

tem vagienti in os ingerunt; aut sordidum balneis mundant; aut, agitatæ cunis, cantillando sopiunt, quæ omnia, cum gustu, mulieres faciunt. Ita prorsus *adiutorium* viri est femina. Sed & vir, pro vxore, apud iudicem litigat; pro vxore, contra inquietantes, pugnat. Denique siue vir, siue vxor ægrotat, *adiutorium* in coninge habet; cum coniuge jucundè colloquitur; ei fidit & confidit; à coniuge patientiùs, amantiùs, diligentius tractatur; vno verbo, quod coniux coniugi facit, sibi facere, ipsi videtur. *Sunt enim duo, in carne vna.* In hoc tanto mutuo subsidio magnum est vtrique bonum. Bonum igitur & matrimonium esse necesse est, quod à natura in hunc ad eò bonum finem, per se atque ex natura sua, immò etiam ex sapientissimo Dei consilio, ordinatur. Onus vnum faciliùs ferunt duo. Vnde *coninges* tanquam duo sub vno iugo, maximè putent sibi dictum: *Alter alterius onera portate.* Huius mutui amoris atque auxiliij paradigma singulare fuit Dominicus Catalufus, qui Lesbi rerù potiebatur. Nam cum eius coniux leprâ esset defœdata, ille minimè veritus, à contagione se infici posse, aut aspectus horrore auerri (illuies enim, non viuum corpus videbatur) neque tetro odore, quem vlcera mittebant, mouebatur, vt aut mensa, aut lecto eam communi prohiberet. *Coniugalis enim charitas, apud eum, contagionis timorem; tetrumq; conspectum odoremq; in securitatem ac voluptatem verterat: quòd eam, iuxta Dei verbum, eandem carnem secum esse arbitrabatur.* Excusasset eum lepra, à tanta familiarite; sed coniugale vinculum ac amor præpotuere.

Exempla etiam Ethnicorum habentur illustria. Theogena vxor Agathoclis Siciliæ regis, ab agro marito, se diuelli nullo modo passa est, dicens: *Nubendo se non prospera tantùm, sed omnis fortuna inisse societatem; nec inuitam, sui spiritus periculo, emturam, vt extremos viri spiritus exciperet.* Memorabile quoq; est facinus feminarum Lacænarum, quæ captiuos viros, mutatis vestibus, liberauerunt, ipsæq; in captiuorum locum substituerunt. Quod etiam de nostris legimus, quæ ira efflammatos maritos suos amauerunt, vt, Conrado III. Imperatore, aduersus Guelfonem bellum gerente, oppidumq; Winsperg in-

Fulgos lib. 4.
cap. 6.

Gal. 6.
Fulgos, lib. 4.
cap. 6.

VI.

Io. Naucler.
vol. 2 gener.
38. An. 1538.

deditionem accipiente, atque gratiam eam matronis faciente, ut, quæcunque humeris portare possent, secum efferrent; illæ non argentum, non aurum, non gemmas, non pelles pretiosas, non supellectilem muliebris mundi; sed, his omnibus neglectis, videntibus cunctis, & amorem laude dignissimum admirantibus, maritos suos humeris susceptos exportarent. Ibi Fridericus regis frater, *De viris*, inquebat, *non est cogitatum*. Cui res respondit: *Non decet verbum regium immutari*. Quin & ipse, mulieres de fidelitatis industria laudavit. Atque, ut rursus ad viros redeam, & memorem, quod Iouianus Pontanus testatur, sua ætate, accidisse. Agricola Lentiscolenis, in regno Neapolitano, agrum colebat, juxta mare; à quo vxorem aliquantum, loci spacio disiunctam Tunetani piratæ; seu Mauri, in littor prædatum egressi, ceperant. Vbi ergo maritus vxorem vidit, non apparere, neque longè piraticam triremem in anchoris stare conspexit; arbitratus id, quod erat, in ea vxorem esse; illico in mare desiliit, atque ad triremem adnatauit. Receptus gubernatori dixit: causam sibi, per fluctus veniendi, fuisse, quòd sequi vxorè, & cum ea seruitutem potiùs pati, quàm domi regnare constituisset. Quam rem cum Mauri, non sine ingenti admiratione audiuisset (permultos enim eius regionis æcolas viderant priùs mortem, quàm illam perpeti miseriam male) atque ea postea, per ordinem, Tunetensi regi narraissent, tanta hominis fide atque charitate motus rex, & virum, & vxorem liberos esse iussit, atque inter regie custodiæ milites virum adoptauit. Ita coniux coniugem liberat captum, vel exportat, ne capiatur.

Fulgos. lib. 4.
c. 6. Vnde
Melander ex
Strigelio in
Psal. 69.

VII.

1. Reg. 19. II.

Magnum utique *adiutorium*, est tale vel vxori maritus, vel marito vxor subsidium. Nam, ut rursus ad vxores redeat, oratio, est sacra historia, quæ narrat, misisse Saulem *satellites suos in domum Dauid, ut custodirent eum, & interficeretur* mact. *Quod cum annunciaisset Dauid Michol vxor sua, dicens: Nisi saluaueris te, hac nocte, cras morieris: deposuit eum per fenestram: porò ille abiit, & aufugit, atque saluatus est. Tulit autem Michol sicut tuam, & posuit eam super lectum, & pellem pilosam caprarum posuit ad caput eius, & operuit eam vestimentis.* Ita eludit iram patris prau-